

Arina-projektista

Tämä on kolmas Arina ja samalla se päättää projektikauden 2002-2005. Tästä eteenpäin julkaisumme toivottavasti muuttuu taloudellisesti varmemmaksi ja saamme vakiintuneemmat puitteet työllemme.

Kun arvioin julkaisun tähänastista onnistumista projektivastaavan näkökulmasta, voin ilolla todeta, että artikkelien aiheet ja näkökulmat ovat olleet monipuolisia. Myös Norjan Tutkimusneuvoston arviointi lehdestä on myönteinen. Muutospaineitakin on kuitenkin olemassa. Norjan yliopistoissa ja korkeakouluissa on siirrytty mittaamaan julkaisuaktiivisuutta entistä tarkemmin, ja rahaa jaetaan osittain sen perusteella. Tämän lisäksi akateemisessa maailmassa vaaditaan muutenkin entistä enemmän tutkimustulosten esittelyä ja julkaisujen yhteismitallisuutta.

Arinankin muoto tulee muuttumaan jonkin verran näiden vaatimusten edessä. Tähän saakka olemme toimittaneet lehden osittain osana yliopistovirkamme hoitamista, osittain vapaa-ajallamme. Nyt siirrymme referee-menettelyyn, joka on raskassoutuisempi ja kalliimpi. Tarvitaan lisää rahaa ja enemmän varmuutta siitä, että rahoitus jatkuu. Tässä tutkimuslaitokset, kuten esim. Norjan Tutkimusneuvosto, ovat avainasemassa

Referé-menetelmän tarkoituksena on saada asiantuntija-arvio julkaistavaksi tarjotuista teksteistä. Arvioissa on kuitenkin aina mukana muitakin ulottuvuuksia kuin puhtaasti tieteelliset. Siihen vaikuttavat myös näkemyserot, laitosten ja tutkijakollegoiden väliset suhteet ja usein myös akateeminen kilpailu. Lisäksi akateemisessa maailmassa toimivat samat lait kuin muuallakin; naisten on vaikeampi hankkia arvostusta työlleen.

Arinan osalta tällaisia vaikeuksia on odotettavissa, koska kveenitutkimusmiljö on pieni ja lehden aihepiiri melko spesifinen. Vähemmistötutkimuksen piirissä vallitsee hyvin erilaisia käsityksiä siitä, mitkä ovat tärkeitä tutkimusalueita ja mihin

tutkimusvaroja pitäisi suunnata. Yksi ongelma referee-järjestelmän käyttämisessä onkin, kuinka saada asiantuntevia mutta samalla puolueettomia lausuntoja tarjotuista teksteistä. Tilanne on tietysti tuttu tieteen maailmasta yleensäkin.

Kveeneille itselleen tiedon lisääminen on erityisen tärkeää, koska vähemmistön asema Norjan valtiossa on edelleen epäselvä, vaikka valtio vuonna 1999 on ratifoinut Euroopan Neuvoston puiteyleissopimuksen, jonka mukaan kveenit ovat kansallinen vähemmistö. Kveenin kieli on huhtikuussa 2005 saanut virallisen kielen aseman. Haasteet kohdistuvat entistä voimakkaammin kysymykseen, mihin suuntaan kveenikulttuuria ja sen tutkimusta tulisi kehittää. Tähän kysymykseen on vastattava uuden tiedon valossa. Tässä tiedonvälittämisessä toivomme Arinan olevan avuksi kaikille kiinnostuneille. Toivomme myös, että lehtemme seuraava numero ilmestyy taloudellisesti vankemmalta pohjalta.

Alta, huhtikuu 2005
Egil W. Sundelin
Projektivastaava
Vastaava toimittaja